

[Lene Bro.]

des at andre lærere efter en prøve på nogle få timer skal påtage sig dette ansvar?"

Begrundelse.

I min egenskab af formand for skolekommissionen i Dragør har jeg mødt tilfælde, hvor elever, der er blevet opmuntret til at læse videre, har fået betegnelsen „måske egnet“. Det kan ikke være rigtigt, at mangelrigt kendskab til eleverne skal ende med, at man fralægger sig ansvaret og overlader det til en tilfældig prøve, hvis udfald bl. a. kan afhænge af elevens nervøsitet eller eventuel forkølelse.

På den baggrund mener jeg, at ministeren bør ændre praksis, så det afgørende er kendskab til eleven og ikke som nu en ansvarsforflygtigelse. Det må være muligt at udfærdige regler, så lærere skal tage det ansvar, som de er betalt for at tage.

Jeg håber, at ministeren er enig i, at dette er ansvarsløst og udtryk for meningsløst „prøvehysteri“.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (17. august 1971):

Da gymnasieloven ikke blot tillægger den hidtidige skoles egnethedsvurdering, men også resultaterne ved oprykningsprøven fra 2. realklasse betydning for optagelse i 1. gymnasieklasse, vil afskaffelsen af bedømmelsen „måske egnet“ ikke i sig selv give grundlag for afskaffelse af optagelsesprøve.

Jeg er enig med spørgeren om, at en vurdering, der normalt bygger på en årrækkes kendskab til en elev, i langt de fleste tilfælde vil være at foretrække fremfor optagelsesprøver i nogle få vigtigere fag hos fremmede lærere. Det er også muligt, at der kan findes eksempler på skoler og lærere, der gør for stor brug af bedømmelsen „måske egnet“. Men det kan ikke benægtes, at tvivl om egnethed kan være berettiget i en del tilfælde. Ikke blot kan den enkelte lærer med rette være i tvivl, men situationen kan også være den, at en elevs lærere ikke er enige om elevens egnethed for gymnasiet. Vurderingen „måske egnet“ kan her være den ærligste og kan samtidig give den pågældende elev og hans forældre et varsko om den foreliggende tvivl og give anledning til en nyttig

overvejelse af, om ønsket om optagelse i gymnasiet nu også er realistisk.

Når loven peger på, at optagelse i nogle tilfælde må gå over en optagelsesprøve, er det ikke, som spørgeren ifølge den givne begrundelse for spørgsmålet mener, udtryk for ansvarsforflygtigelse eller „prøvehysteri“. Formålet er det dobbelte på den ene side at give den elev, som anser en negativ vurdering fra den hidtidige skole for urigtig eller uretfærdig, og på den anden side at have mulighed for at foretage yderligere en vurdering i tilfælde, hvor den hidtidige skoles positive vurdering ikke bekræftes af resultaterne ved oprykningsprøven fra 2. realklasse, mulighed for at få sine kvalifikationer bedømt for et andet forum.

Sammenfattende er det min opfattelse, at bedømmelsen „måske egnet“ ikke bør afskaffes under den nugældende lovs optagelsesbetingelser, men at den kun bør anvendes, hvor der virkelig er grund til tvivl om en elevs egnethed, men ikke tilstrækkeligt grundlag for den kategoriske bedømmelse „ikke egnet“.

På grund af de forestående ændringer af undervisningen af de aldersklasser, der er på tale, anser jeg i øvrigt ikke tidspunktet nu for hensigtsmæssigt til at afskaffe betegnelsen „måske egnet“, men det kan meget vel tænkes, at der i forbindelse med de forestående reformer på skoleområdet vil blive grundlag for en ændring.

Af *Hans Kjær* til finansministeren (13. august 1971):

„Vil ministeren overveje initiativer, der kan modvirke, at pensionister i visse tilfælde kommer i en alvorlig skatte-klemme, når værdien af deres ejendomme stiger?“

Begrundelse.

De høje grundvurderinger har i visse områder af landet i de senere år bevirket, at mange pensionister vanskeligt kan blive boende i deres boliger, fordi grundskatter og i nogle tilfælde overskydende værdi af egen bolig stiger meget kraftigt. Selv om jeg er klar over, at det mange steder er de høje kommunale grundskatter, der særligt spiller ind, mener jeg, at man også fra statens side kan gribe ind.